

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115219819
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2115219819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, I., zastúpená JUDr. Renátou Janskou, advokátkou, Adamovské Kochanovce 281, proti žalovaným: 1/ U. U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, B., zastúpený JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou, E. Belluša 10, Piešťany, 2/ Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Ludvika van Beethovena 26, Trnava, IČO: 00 175 480, zastúpené splnomocnencom UNITED LAWYERS s.r.o., Mliekarenská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 662 291, o určenie člena družstva, o určenie vlastníka členských práv a o určenie nájomcu družstevného bytu, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 21. septembra 2020, č.k. 14C/206/2016-933, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a závislom výroku V. potvrdzuje.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalovaný 2/ nemá voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zastavil konanie o vzájomnej žalobe uplatnenej žalovaným 1/ (výrok I.), určil, že jedinou vlastníčkou členských práv a povinností k 3-izbovému bytu č. XX, na X. poschodí, na ulici Z. XXX/XX vo B. je žalobkyňa (výrok II.), určil, že jediným nájomcom 3-izbovému bytu č. XX, na X. poschodí na ulici Z. XXX/XX vo B. je žalobkyňa (výrok III.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok IV.), vo vzťahu k výrokom II., III., IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok V.) a vo vzťahu k výroku I. priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100% (výrok VI.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaný 1/ nie je členom bytového družstva, že žalobkyňa je jedinou vlastníčkou členských práv a povinností k 3-izbovému bytu č. XX, na X. poschodí na ulici Z. XXX/XX vo B. (ďalej len „byt“), že žalobkyňa je jedinou nájomkyňou bytu, že žalovanému 1/ bytová náhrada nepatrí. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným 1/ žili ako druh a družka a sú spolu rodičmi troch detí. V roku 2005 žalobkyňa prejavila záujem o získanie členských práv v Družstve (žalovaný v 2. rade). Dňa 13.06.2005 uzavrela kúpnu zmluvu s predávajúcimi: manželmi Ing. H. Q. a Mgr. U. Q., ktorou odkúpila členské práva a povinnosti v Družstve. Dňa 13.06.2005 bola uzavretá aj nájomná zmluva, na ktorej je uvedený ako nájomca žalovaný 1/ ako manžel. Žalobkyňa trvá na tom, že žalovaný 1/ v neprítomnosti žalobkyne uviedol pracovníčku žalovaného 2/ do omylu, že sú manželia, čo nebola pravda. V októbri 2010 z bytu žalobkyňa aj s deťmi musela odísť, lebo žalovaný 1/ sa odmietol vysťahovať, odvtedy žije u matky a majú k dispozícii jednu izbu. Žalovaný podal na Okresnom súde v Trenčíne žalobu o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy. Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 17C/339/2013 zo dňa 16.09.2014 súd žalobu zamietol a skonštatoval, že spoločný nájom vzniknúť nemohol a ani

nevznikol. Žalovaný 1/ uplatnil vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že on je členom Družstva, jediným vlastníkom členských práv a povinností a jediným nájomcom bytu. Ďalej uviedol, že všetky finančné záväzky hradil výlučne on, t.j. suma 5.950,- Sk za prevod členského podielu a sumu 21.000 eur bankovým prevodom v prospech bankového účtu syna predávajúcich (manželov Q.). Žalobkyňa nemala žiadne finančné prostriedky, nikdy nepracovala. Na pojednávaní dňa 21.09.2020 vzal žalovaný 1/ vzájomnú žalobu späť. Vzhľadom na späťvzatie vzájomnej žaloby súd konanie o vzájomne žalobe v súlade s § 144, § 145 ods. 2 a 146 ods. 1 CSP zastavil. Žalovaný 2/ predložil dve rôzne vyhotovenia právnych úkonov preukazujúcich nadobudnutie členských práv a povinností (Dohodu zo dňa 13.06.2005 a kúpnu zmluvu zo dňa 13.06.2005), nevie preto posúdiť kto je členom Družstva, zdôraznil, že obe listiny majú totožnú overovaciu doložku. Z dohody súd zistil, že ide o formulárovú zmluvu žalovaného 2/ týkajúcu sa bytu, ktorá je vyplnená rukou písanými údajmi. Na strane prevodcu sú uvedení manželia Q. a to formou prevodca - H. Q. a manželka U. Q., pričom pod jej menom je uvedená aj spoločnosť APEX, s.r.o. Rakovice. Na strane nadobúdateľa je prvá uvedená žalobkyňa, pod jej menom a adresou je zjavne iným písmom uvedený údaj vydatá. Nasleduje označenie manžela - žalovaný 1/. V kolónke osoby, ktoré budú byť užívať sú uvedené deti Z., nar. XX.XX.XXXX - syn a W., nar. XX.XX.XXXX - dcéra. V dolnej časti prvej strany dohody je pečiatka žalovaného 2/ s dátumom 13.06.2005, na tretej strane sú podpisy prevodcov a nadobúdateľov, pričom v dolnej časti tejto strany je uvedenie podpisov prevodcov na matrike Mesta B. pod pol. č. 451/05 Ing. H. Q., pod pol. č. 452/05 U. Q., oba dňa 13.06.2005. Nasleduje uvedenie, že Družstvo vzalo dohodu na vedomie dňa 13.06.2005 pod ev. č. 240/PP/2005 s pečiatkou a podpisom Družstva, na strane štvrtej sú overené podpisy žalobkyne na matrike Mesta Trnava dňa 13.06.2005 pod pol. č. 368/A/2005 a žalovaného 1/ pod pol. č. 369/A/2005 takisto na matrike v Trnave 13.06.2005. Z predloženej kúpnej zmluvy vyplynulo, že ju na strane predávajúcich uzavreli manželia Q. a na strane kupujúcej žalobkyňa, pričom jej predmetom je predaj členských práv a povinností k bytu za kúpnu cenu 21.500 eur. Zmluva je datovaná dňa 13.06.2005, pričom úradne sú overené podpisy predávajúcich v totožný deň. Pod čl. 2 zmluvy je v zátvorke rukou písané číslo: 0280996200, o ktorom strany zhodne tvrdili, že je to číslo účtu predávajúcich. Z nájomnej zmluvy je zrejmé, že ju uzavreli na strane prenajímateľa žalovaný 2/ a na strane nájomcov žalobkyňa a žalovaný 1/, pričom vyplnené údaje sú predtlačené. Na strane 3 figurujú podpisy žalobkyne, žalovaného 1/, žalovaného 2/. V čl. 3 sa uvádza, že v zmysle § 703-704 OZ uzavretím tejto nájomnej zmluvy vznikol spoločný nájom bytu manželmi. Spoločné členstvo manželov vzniklo dňa 13.06.2005. Z rukou písanej dohody písomnej, na základe dobrovoľnej ústnej dohody zo dňa 11.03.2012 vyplynulo, že ju mali podpísať žalobkyňa, žalovaný 1/ a svedok Valachovič. V texte je uvedené, že žalovaný 1/ odovzdáva žalobkyňi motorové vozidlo Peugeot 406, spoločný byt vo B. na Z. ul. v súčasnej hodnote 29.000 eur, ktorý kúpil žalovaný 1/ žalobkyňi v adekvátnej hodnote 14.500 eur. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 3T/129/2013 zo dňa 13.10.2016, ktorým bol žalovaný 1/ uznaný za vinného vo veci spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy vyplynulo, že súd sa v rámci dokazovania zaoberal aj písomnou dohodou na základe dobrovoľnej ústnej dohody zo dňa 11.03.2012, pričom uviedol, že neuveril tvrdeniu žalovaného 1/, že vyplatil žalobkyňi sumu 14.500 eur, nakoľko nekorešponovalo to s výpoveďami svedkov. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/100/2016, ktorým bol prvoinštančný rozsudok zmenený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, je zrejmé, že aj odvolací súd vyhodnotil výpovede svedkov navrhnutých žalovaným 1/, ktorí mali potvrdiť podpis predmetnej dohody a prevzatie finančných prostriedkov žalobkyňou ako nevieryhodné. Na pojednávaní konanom dňa 24.02.2020 bola vypočutá svedkyňa U. Q. - predávajúca členských práv, ktorá uviedla, že si veľmi nespomína, na zmluvách je uvedené jej meno, spoločnosť APEX, s.r.o. bola ich spoločnosť, ale na okolnosti uzavretia zmluvy si nespomína. Od svojho manžela vie, že asi jednal len so žalovaným 1/ a že tam bol aj prítomný ich syn. Ako svedok bol vypočutý aj syn predávajúcich X. Q., ktorý uviedol, že si spomína na žalobkyňu i žalovaného 1/, s ktorým bol viac v kontakte. Jeho rodičia mali byť, on tam však býval. U notára s rodičmi nebol, prevod robil žalovaný 1/, on tam bol, myslí si, že aj žalobkyňa tam bola, už si to nepamätá. Ona bola pri tom prepise členských práv na Družstve, kde bol aj on s rodičmi. Zdá sa mu, že poplatky na družstve uhradil žalovaný 1/, ktorý dal peniaze partnerke a ona ich tam vložila. Pamätá si, že žalovaný 1/ v banke uhradil peniaze, keď pri vklade je potrebné dať aj občiansky preukaz. Pri nahliadnutí do dokladu z banky uviedol, že nevie, čo to má byť, prečo sú tam uvedení obaja, on si pamätá, že pri okienku bol žalovaný 1/. Prečo tam figurovala firma to nevie, lebo byt bol písaný na rodičov. Nepamätá si, kto pripravoval zmluvu, on si iba dával pozor, aby dostali zaplatené peniaze. Svedkyňa P. O. uviedla, že je zamestnankyňou žalovaného 2/. Na žalobkyňu a žalovaného 1/ si nespomína. Na otázku, či niekedy vydala doklad na meno odlišné od osoby, ktorá vkladala peniaze uviedla, že ide o poplatok, ktorý sa bežne vkladá. Robí to tak, že osoba uvedie účel zloženej sumy, občiansky preukaz si nepýta, vkladateľ sám nadiktuje meno, adresu a ona doklad vystaví. Družstvu je jedno, kto finančné

prostriedky skladá. Žalovaný 1/ navrhol vypočuť pána Z. ako svedka, Q. O., A. O., Q. D.. Súd prvej inštancie však výsluch menovaných svedkov nepripustil, lebo ich výsluch považoval za nadbytočný a nehospodárny. Takisto ako aj výsluch svedka Ing. U. a svedkyne P. V., JUDr. W. ako vyšetrovatelky v konaní 3T/129/2013. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaný 1/ nie je členom Družstva, že žalobkyňa je jedinou vlastníčkou členských práv a povinností k bytu a že žalobkyňa je jedinou nájomkyňou bytu a žalovanému 1/ bytová náhrada nepatrí. Pokiaľ ide o určenie, že žalovaný 1/ nie je členom Družstva, tu súd dáva do pozornosti, že hneď ďalším výrokom sa žalobkyňa domáhala určenia, že ona je jedinou vlastníčkou členských práv a povinností vo vzťahu k bytu. Oba nároky sú vo vzájomnej konkurencii a vo svojej podstate negatívnym určením, že žalovaný 1/ nie je členom Družstva, ide o dosiahnutie totožného právneho záujmu žalobkyne a to pozitívnym určením, že ona sama je jedinou členkou družstva vo vzťahu k bytu. Žalovaný 2/ sám uviedol, že nevie, koho má viesť ako člena Družstva (vlastníka členských práv) či žalobkyňu, či žalovaného 1/. Je zrejmé, že bez rozhodnutia súdu o tom, kto dňa 13.06.2005 členské práva a povinnosti nadobudol od prevodcov, bude postavenie žalobkyne aj žalovaného 1/ neisté. Vo vzťahu k pozitívnemu výroku o určenie, že žalobkyňa je jedinou vlastníčkou členských práv, súd preto konštatuje, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný. Následne však súd už hodnotí negatívny určovací výrok o tom, že žalovaný 1/ členom Družstva nie je, ako nadbytočný. Žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď ide o dosiahnutie totožného právneho postavenia vo vzťahu k žalovanému 2/ a to, že je jedinou vlastníčkou členských práv a povinností vo vzťahu k bytu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu vo výroku o určenie, že žalovaný 1/ nie je členom Družstva, zamietol (výrok IV.). Následne sa súd zaoberal okolnosťami prevodu členských práv. Z výpovedí žalobkyne a žalovaného 1/ je zrejmé, že tieto sú vo vzájomnom rozpore. Žalobkyňa tvrdila, že byt chcela odkúpiť ona sama. Kúpnu zmluvu podpísala len ona sama ako kupujúca. O skutočnosti, že do dohody je dopísaný aj žalovaný 1/ ako nadobúdateľ členských práv, sa podľa nej mala dozvedieť až neskôr. Finančné prostriedky mala z vlastných zdrojov a kúpnu cenu zaplatila vkladom do banky ona. Aj poplatky na Družstve zaplatila ona. Žalovaný 1/ tvrdil, že kúpu bytu dohodol on, aj zariadil obhliadku, nerozumel po slovensky, tak chodili všade spolu so žalobkyňou. Na byt mal peniaze on z vlastných finančných prostriedkov. Ako manželka ho uviedla žalobkyňa, uviedla tak do omylu pracovníčku družstva. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 39, § 703 ods. 1, 2 OZ, § 221, § 227 ods. 1 až 5, § 230 Obchodného zákonníka. Je nepochybné, že spoločné členstvo v Družstve, ako aj spoločný nájom bytu mohol vzniknúť žalobkyňi a žalovanému 1/ len ak by boli manželmi, čo sa však nestalo. Predávajúci manželia Q. boli v konaní navrhnutí ako svedkovia. Od výsluchu H. Q. súd upustil, keď podľa lekárskeho nálezu trpí pokročilou demenciou. Z výsluchu U. Q. súd zistil, že spoločnosť APEX, s.r.o. bola ich spoločnosť, ale na okolnosti uzavretia zmlúv si nespomína. Svedkyňa potvrdila, že na oboch listinách kúpnej zmluve aj dohode sú podpisy jej a jej manžela. Z vykonaného dokazovania listinami kúpnu zmluvou a dohodou súd zistil, že z obsahovej stránky išlo o totožný prevod členských práv a povinností k bytu s tým rozdielom, že v kúpnej zmluve si účastníci dohodli aj kúpnu cenu, pričom dohoda je formulárom družstva. Kúpnu zmluvu podpísali len predávajúci a žalobkyňa na strane kupujúcej. Dohodu podpísali predávajúci na strane prevodcov a žalobkyňa a žalovaný 1/ na strane nadobúdateľov, pričom je opatrená podpisom a pečiatkou žalovaného 2/, ktorý potvrdil, že disponuje oboma listinami a preto nevie, koho má viesť ako člena Družstva. Podľa § 230 Obchodného zákonníka, prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve na základe dohody, nepodlieha súhlasu predstavenstva a preto súd skúmal, ktorá zo zmlúv bola podpísaná ako prvá, ako bola vôľa účastníkov. Obe listiny boli zo strany predávajúcich podpísané v ten istý deň a pod tou istou overovacou položkou. Nebolo preto možné dospieť k jednoznačnému záveru, ktorá zo zmlúv bola podpísaná ako prvá. Je zrejmé, že listiny boli podpisované naraz, nevedno v akom poradí. Zo zápisu v osvedčovacej knihe Matričného úradu vo Vrbovom súde vyplýva ten záver, že na oboch zmluvách v čase jej podpisu bola vedená ako kupujúca a nadobúdateľka len žalobkyňa, lebo z osvedčovacej knihy je zrejmé, že boli podpísané „pre W. B. z I.“. Ak by bol v dohode uvedený aj žalovaný 1/, pracovník matriky by uviedol aj jeho, alebo by neuviedol žiadneho nadobúdateľa. Z tohto pohľadu sa súdu javia tvrdenia žalobkyne o tom, že sama kupovala členské práva ako pravdivé vrátane toho, že žalovaný 1/ mal byť do dohody dopísaný dodatočne. Z doložky overených podpisov na poslednej strane dohody zo dňa 13.06.2005 je zrejmé, že dohodu nepochybne podpísal aj žalovaný 1/. Výpovede svedkov a strán konania boli natoľko rozporuplné, že nebolo možné s istotou usúdiť, či vôľou predávajúcich bolo previesť členské práva a povinnosti na oboch, teda žalobkyňu aj žalovaného 1/, alebo len na žalobkyňu. Hoci obaja podpísali dohodu na matrike, ako prvá ju podpísala žalobkyňa, lebo položka overenia jej podpisu má skoršie číslo. Uvedené nasvedčuje záverom súdu, že to bola žalobkyňa, kto prejavil vôľu odkúpiť členské práva. Z dokazovania sa nepodarilo zistiť, či žalovaný 1/ podpísal dohodu po žalobkyňi s jej vedomím alebo bez jej vedomia, alebo či sa tak stalo s vedomím predávajúcich alebo bez ich vedomia, lebo podľa vlastných

výpovedí strán konania na matrike v Trenčíne s nimi nikto iný nebol a ich výpovede boli vo vzájomnom rozpore. Z výpovede svedka syna predávajúcich vyplynulo, že zmluvu nevidel. U notára s rodičmi nebol. Ani jeho výpoveď teda neodstránila pochybnosti o okolnostiach uzavretia kúpnej zmluvy a dohody. Preto sa súd zamerlal na dokazovanie, ktorá zo strán, žalobkyňa či žalovaný 1/ zaplatili predávajúcim kúpnu cenu a kto zaplatil Družstvu poplatky spojené so zmenami vo vlastníctve členských práv a povinností. Je pomerne zarážajúce, že kópia vkladového lístku bola do spisu založená až v pokročilom štádiu konania, predložil ju žalovaný 1/, hoci ako uviedol, listina bola zabezpečená z trestného spisu zo zväzku listín, ktoré pôvodne založila žalobkyňa. Pokiaľ ide o vkladový lístok, strany úplne v rozpore tvrdili nasledovne: žalobkyňa uviedla, že to bola ona kto z vlastných financií zaplatil kúpnu cenu manželom Q., svoju finančnú situáciu preukazovala kúpnu zmluvou na predaj bytu na Z. ulici, ktorý bol v jej vlastníctve, finančnými prostriedkami, ktoré jej dal pán S. Q. pre potreby rodiny a dokladom o výbere finančných prostriedkov jej matkou. Hoci žalovaný 1/ spochybňoval, že by žalobkyňa pracovala, mala ušetrené prostriedky, nepoprel, že by byt na Z. ulici nebol vedený na meno žalobkyne a výslovne uviedol, že ho predala bez jeho vedomia tretím osobám a peniaze si ponechala. Nebolo sporné ani to, že pán S. odovzdal žalobkyňu finančný obnos 500.000,- Sk. Hoci žalovaný 1/ tvrdil, že tieto finančné prostriedky boli minuté na právne služby v čase, keď bol vo väzbe, z dokazovania nebolo zrejme, že by žalobkyňa minula práve zmienené finančné prostriedky a na dokladoch bolo meno žalovaného 1/, nie žalobkyne. Z uvedeného súd usúdil, že žalobkyňa mohla mať dostatok finančných prostriedkov na kúpu členského podielu. Tu však súd nemôže opomenúť, že žalovaný 1/ mohol disponovať zostatkom finančných prostriedkov z vlastných zdrojov. Svedkyňa U. Q. si ohľadom výplaty kúpnej ceny na nič nespomenula. Tvrdenia svedka X. Q. boli rozporuplné, najskôr prehlásil v písomnom vyhlásení, že dňa 13.06.2005 prevzal ako zástupca svojich rodičov sumu 21.000 eur cestou bankového prevodu z účtu menovaného, túto platbu dohodol výhradne so žalovaným 1/, ktorý mu ju zaplatil z jeho výlučných prostriedkov. Tieto tvrdenia sa súdu javia ako nepravdivé, lebo je nesporné, že kúpna cena nebola vyplatená k rukám X. Q., ale na účet spoločnosti APEX, s.r.o., ktorá bola rodinnou firmou Q.. Takisto je zrejme, že nešlo o prevod finančných prostriedkov z účtu žalovaného 1/, ale o vklad na účet Q.. Neskôr sa tvrdenia X. Q. zmenili, keď na pojednávaní uviedol, že po právnej stránke to podpisovali rodičia. Pamätá si, že pán U. v banke uhrádzal peniaze. Pri nahliadnutí do dokladu z banky uviedol, že nevie, čo to má byť, prečo sú tam uvedení obaja. On si pamätá, že pri okienku bol len žalovaný 1/. Súd nemohol výpoveď svedka považovať za dôveryhodnú z dôvodu jej rozporuplnosti. Najskôr si svedok pamätal, že išlo o prevod na jeho účet, čo však nepodložil nijakým dokladom, a to z účtu žalovaného 1/, neskôr si pamätal inak, že išlo o vklad a pri okienku stál žalovaný 1/. Po nahliadnutí do kópie vkladového lístka nevedel uviesť, prečo je tam ako vkladateľka aj žalobkyňa a prečo peniaze boli poukázané v prospech ich rodinnej firmy. K nedôveryhodnosti svedeckej výpovede svedka X. Q. súd dodáva, že tento si na pojednávaní so žalovaným 1/ tykal, uviedol, že sa s ním stretol viackrát, naposledy 4 mesiace pred pojednávaním, hoci o tom, čo má vypovedať, sa nerozprávali. Súd preto musel skonštatovať, že výsluchy svedkov a výpovede strán konania neodstránili pochybnosti súdu o okolnostiach vkladu finančných prostriedkov za kúpu členského podielu a preto sa sústredil v dokazovaní na listinné dôkazy. Vkladový lístok je doklad o prevode finančných prostriedkov v prospech predávajúcich. Originál listiny sa zabezpečiť nepodarilo. V spise figuruje kópia, ktorá je opatrená pečiatkou vyšetrovatelky JUDr. W., že súhlasí s originálom, je však zrejme, že originál listiny, ktorý jej bol predložený na overenie kópie, nebol a nemohol byť pôvodným originálom z banky, lebo na ňom boli rukou dopisované údaje mimo okienok formulára určených na vyplnenie údajov. Je zrejme, že vyšetrovatelke bol predložený doklad už v pozmenenej forme s dopísanými údajmi, vkladový lístok je formulárom, ktorý sčasti vypisuje vkladateľ a sčasti banka strojovou formou a to tak, že na lístok vytlačí údaje, ktoré sú elektronicky zadané pracovníkom banky. Na kópii založenej v spise je strojovo predtlačené: označenie W. W., a.s., dátum vkladu 13.06.2005 o 10:30:26, číslo dokladu POK0508130260036, vklad 21.650 eur, rozpis vkladných bankoviek, overenie totožnosti klienta: B. W., názov účtu: APEX, s.r.o., číslo účtu: 0280996200, mena EUR. Tu súd nemal pochybnosti o tom, že tieto údaje sú originálnymi, vyplnenými údajmi zo strany banky. Je teda možné dospieť k záveru, že vkladateľkou bola žalobkyňa. Rukou sú písané údaje v predtlačených okienkach formulára číslo účtu, išlo o účet spoločnosti APEX, s.r.o., suma a mena 21.650 EUR, poznámka 455522/724 (ide o rodné číslo pani U. Q.). Vedľa strojovo predtlačených údajov o overení totožnosti klienta je rukou písaná zvislá čiara vpravo, kde sú vyplnené rukou údaje U. U. U., pričom tieto údaje nie sú vyplnené v okienku formulára banky. Tu súd usúdil, že údaje o žalovanom 1/ museli byť do lístka dopísané dodatočne. Aj dokazovanie, ktoré súd vykonal listinami, a výsluchom pani O., ktorá je zamestnankyňou Družstva, nasvedčujú záverom súdu, že členské práva odkúpila žalobkyňa a nie žalovaný 1/. Jednak z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.06.2005 č. PP10000023154 súd zistil, že ho vystavil žalovaný 2/ na meno žalobkyne, príjem je v sume 5.950,- Sk na účel MP-

prevod členských práv a povinností. Svedkyňa pani O. potvrdila, že vkladateľ sám jej nadiktuje meno a adresu, ona doklad vystaví, občiansky preukaz si nepýta, Družstvu je jedno, kto prostriedky vkladá. Z uvedeného možno vyvodiť závery, že svedkyňa nemala dôvod vystaviť príjmový doklad inej osobe, než bola vkladateľom a ktorá sa sama identifikovala, pričom v danom prípade išlo o žalobkyňu. Súd mal teda preukázané, že to bola žalobkyňa, kto uhradil Družstvu poplatok za prevod členských práv. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalobkyňa odkúpila od manželov Q. členské práva a povinnosti k bytu, za čo riadne zaplatila kúpnu cenu tak, že finančné prostriedky vložila na účet spoločnosti Q. a riadne zaplatila družstvu poplatky za prevod členských práv a povinností, čím sa stala jedinou vlastníčkou členských práv a teda členkou družstva, preto súd žalobe v tomto rozsahu vyhovel (výrok II.). K námietke právnej zástupkyne žalovaného 1/, že ide v prípade kúpnej zmluvy o absolútne neplatný právny úkon súd uvádza, že sa s ňou nemožno stotožniť, pokiaľ ide o schválenie predstavenstvom toto nie je potrebné, ako to vyplýva z § 30 Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o vzájomný rozpor listín, toto samo o sebe neplatnosť zmlúv nespôsobuje. Súd vyhodnotil kúpnu zmluvu ako platný právny úkon. Pokiaľ ide o dohodu, tak dodatočné dopísanie žalovaného 1/ ako nadobúdateľa samo o sebe nemá za následok neplatnosť prvotného právneho úkonu. Ak by aj súd pripustil, že žalobkyňa aj žalovaný 1/ konali pri podpise dohody spoločne tak, že sa uviedli ako manželia a podpísali ju spoločne, čo vzhľadom na ich vtedy dobré vzťahy nie je vylúčené, je potrebné pripustiť, že obaja vedome mohli uviesť do omylu tretie osoby, že sú manželia. Potom by bolo potrebné dohodu hodnotiť ako neplatný právny úkon, lebo odporuje zákonnému ustanoveniu § 703 ods. 2 OZ, nakoľko spoločné nadobudnutie členstva družstva OZ pripúšťa len pri manželoch. To však nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu kúpnej zmluvy, ktorú podpísala ako kupujúca len žalobkyňa. Následne súd právne vec posúdil podľa § 700 ods. 3 a § 686 ods. 1 OZ. Pokiaľ ide o určenie, že žalobkyňa je jedinou nájomkyňou bytu, súd aj tu vidí daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, bez ktorého žalovaný 2/ nemôže evidovať nájomcu bytu a konať v postavení prenajímateľa. S prihliadnutím na vyjadrenie žalovaného 2/, že údaj o nájme bytu vedie ako neurčitý, bolo potrebné odstrániť právnu neistotu v postavení žalobkyne a žalovaného 1/. Súd vykonal dokazovanie nájomnou zmluvou, z ktorej je zrejmé, že ju uzavreli na strane nájomcov žalobkyňa a žalovaný 1/, na strane 3 figurujú podpisy žalobkyne, žalovaného 1/, a žalovaného 2/. V čl. 3 sa uvádza, že v zmysle § 703, § 704 uzavretím tejto nájomnej zmluvy vznikol spoločný nájom bytu manželmi. Žalobkyňa a žalovaný 1/ však manželstvo neuzavreli, spoločný nájom bytu vzniknúť nemohol. Súd preto hodnotí nájomnú zmluvu ako neplatne uzavretú, nakoľko odporuje zákonnému ustanoveniu § 700 ods. 3 OZ. Hoci je nájomná zmluva neplatná, členkou Družstva sa stala žalobkyňa a keďže s členstvom sú spojené aj členské práva a povinnosti viažuce sa k bytu, stala sa aj nájomkyňou bytu. Preto súd žalobe v časti určenia, že nájomcom bytu je žalobkyňa, vyhovel, keď zákon neustanovuje písomnú formu ako podmienky platnosti nájomnej zmluvy. Možno ju uzavrieť v akejkoľvek forme aj konkludentne (výrok III.). Ďalším nárokom sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že žalovanému 1/ bytová náhrada nepatrí. Tu súd vec právne posúdil podľa § 714 OZ. V danom prípade žalovanému 1/ nájom bytu nezanikol, lebo nemohol ani vzniknúť, keďže žalovaný 1/ sa členom družstva nestal. Potreba rozhodnutia o určení, či žalovanému 1/ patrí alebo nepatrí bytová náhrada nevznikla a súd v tejto časti žalobu pre jej nadbytočnosť zamietol (výrok IV.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa sa domáhala celkom štyroch nárokov, bola teda úspešná vo vzťahu k dvom výrokom (výrok II. a III.), v časti zvyšných dvoch nárokov súd žalobu zamietol. Pomerom úspechu 50% : 50% súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pokiaľ išlo o vzájomnú žalobu, ktorú vzal žalovaný 1/ späť bez uvedenia dôvodu, súd má za to, že zavinil zastavenie konania a priznal náhradu trov konania žalobkyňi.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote a to proti výrokom II., III. a závislému výroku V. podal odvolanie žalovaný 1/. Výrok IV. považuje žalovaný 1/ za správny, hoci z iných dôvodov ako ich uvádza súd prvej inštancie a preto voči tomuto výroku odvolanie nepodáva. Pokiaľ sa týka výroku II., z jeho formulácie vyplýva, že žalobkyňa žiada určenie čiastkového členského práva k bytu, ktoré však bez existencie členstva žalobkyne v Družstve nevzniklo. V danom prípade sú rozhodujúcimi skutkovými okolnosťami okolnosti týkajúce sa členstva v Družstve a jednotlivých členských práv a povinností vyplývajúcich z takéhoto členstva a to členské právo na uzatvorenie nájomnej zmluvy ku konkrétnemu družstevnému bytu. V konkrétnostiach daného prípadu je rozhodnou okolnosť i spôsob vzniku členstva a to vznik sporného členstva žalobkyňi a žalovanému 1/ neoriginálnym spôsobom ale prevodom členstva v Družstve z dovtedajších členov manželov Q. na žalobkyňu a žalovaného 1/. Členstvo v Družstve je odlišným širším právnym inštitútom od čiastkového členského práva nájmu ku konkrétnemu bytu, ktorému zodpovedá členské právo na uzatvorenie nájomnej zmluvy k bytu. Členské právo nájmu bytu je spojené výlučne s členstvom v Družstve, nejde o totožné

právne postavenie voči žalovanému 2/ ako prvostupňový súd nesprávne hodnotí v otázke konkurencie žalobného návrhu žalobkyne č.1 teda žalovaný 1/ nie je členom Družstva, voči žalobnému návrhu č. 2 teda žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou členských práv k bytu. Po právnej stránke nejde o totožné právne postavenie ani o totožné právo, keď bez členstva v Družstve členské právo nájmu k bytu neexistuje a nemôže ani vzniknúť. Súd nesprávne právne posúdil vec v otázke existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určenie práva podľa výroku II. Odvolateľ tu poukázal na § 227, § 230 Obchodného zákonníka, čl. 4, čl. 5, čl. 6, čl. 11, čl. 18, čl. 29 stanov Družstva. Ďalším dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci je aj nedostatok vecnej legitímácie. V danom prípade ide o sporné členstvo v Družstve, ide o vznik členstva prevodom členstva z pôvodného člena prostredníctvom dvojstranného právneho úkonu, dva sporné právne úkony, dve listiny dohodu o prevode členských práv a kúpnu zmluvu, ktorými manželia Q. prejavili vôľu previesť svoje členstvo na žalobkyňu 1/ a žalovaného 2/ a previesť členské práva k bytu na žalobkyňu. Z posúdenia, či prevod členstva v Družstve vyvolal platné právne účinky výlučne voči žalobkyňi, je nepochybné, že v prejednávanej veci majú hmotnoprávny vzťah nielen žalobkyňa a žalovaný 1/, ale i manželia Q. ako účastníci dohody a kúpnej zmluvy. Takže majú vystupovať ako vecne legitimované strany sporu. Záver súdu prvej inštancie o tom, že Kúpna zmluva je platným právnym úkonom, na základe ktorého prešli výlučne na žalobkyňu členské práva a povinnosti k bytu, je nesprávny. Tu poukázal na § 34, § 35 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39 OZ, § 227 ods. 5, § 230 Obchodného zákonníka, § 43 OZ. Pôvodní členovia manželia Q. prejavili vôľu dvojstranným právnym úkonom previesť všetky svoje členské práva a povinnosti, právo nájmu 3-izbového bytu na žalobkyňu a žalovaného 1/. V dohode sú manželia Q. označení ako prevodcovia a žalobkyňa a žalovaný 1/ v stĺpci nadobúdateľ. Osobitne v kolónkach nadobúdateľ a manžel, pri žalobkyňi je uvedený stav vydatá, žalovaný 1/ je uvedený v kolónke nadobúdateľ manžel. Vzhľadom na to, že žalobkyňa a žalovaný 1/ v čase uskutočnenia prevodu neboli manželmi, je táto dohoda absolútne neplatná od počiatku. Z vykonaného dokazovania kúpnu zmluvou súd zistil správne, že jej predmetom bol predaj členských práv a povinností k bytu. Z vykonaného dokazovania dohodou prvostupňový súd vo vzťahu k predmetu prevodu neuvádza aký konkrétny predmet prevodu zistil z obsahu tejto listiny. Predmetom predaja Kúpnu zmluvou nebolo členstvo v Družstve, ale iba členské právo nájmu bytu, ktoré ak existuje u pôvodného člena Družstva, môže byť prevedené z člena na inú osobu výlučne za podmienky súčasného prevodu členstva v Družstve. V Kúpnej zmluve manželia Q. neprejavili vôľu previesť členstvo v Družstve ale iba členské právo nájmu bytu. Súd prvej inštancie nechal bez povšimnutia čl. 3 kúpnej zmluvy, z ktorého jednoznačne vyplýva, že kúpna zmluva nebola prevodom členstva v Družstve, ako tomu bolo pri dohode. Žalovaný 1/ uvádza, že dohoda je neplatným právnym úkonom a tiež kúpna zmluva je neplatným právnym úkonom, lebo obsahom, účelom odporuje zákonu a to tým, že členské právo nájmu k bytu člena Družstva nie je samostatne prevoditeľné, nie je spôsobilým predmetom prevodu, čím kúpna zmluva odporuje ustanoveniam Obchodného zákonníka a stanovám žalovaného 2/ a tiež je neplatná pre nezrozumiteľnosť, neurčitosť prejavu vôle. Predmetné konanie je sporové, platí zásada dispozíčná a prejednávacia. Z priebehu celého konania vyplynulo, že žalobkyňa, na ktorej bolo podaním žaloby bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno k žalobkyňou tvrdným skutočnostiam, si túto povinnosť riadne nespĺnila. Súd prvej inštancie v extrémnom rozpore s vykonaným dokazovaním usúdil, že dva právne úkony s odlišnými zmluvnými stranami obsahujú totožný predmet prevodu a nadobudnutia členských práv. Súd vyhodnotil skutočnosť o dopísaní žalovaného 1/ do dohody, ktorú v konaní tvrdila výlučne žalobkyňa, nesprávne ako pravdivú. Dohodu predložila žalobkyňa už aj k žalobe a hoci jej bol v čase podania žaloby známy obsah Dohody, v skutočnosti dopísanie žalovaného 1/ v žalobe neuvádza. Teda obsah Dohody nebol v čase podania žaloby zo strany žalobkyne sporný. Zápis z osvedčovacej knihy dokazuje len to, že sa overoval podpis manželov Q. každého samostatne. Nie je zrejmé, čo má pracovník pri overovaní podpisu na listine zadávať do spornej kolónky, či len označenie listiny, jej stručný názov alebo aj iné údaje z obsahu listiny, na ktorej sa podpis overuje. Treba však uviesť, že tento záznam/zápis nemá žiadne právne účinky, keďže sa neoveroval obsah listiny, ale výlučne podpis na listine. Z jazykového vyjadrenia Dohoda o prevode členských práv a povinností, a Kúpna zmluva pre W. B. vyplýva, že takéto jazykové vyjadrenie pripúšťa rôznych výklad, napr. že išlo o listiny, ktoré sa odovzdávajú pani W. B. alebo môže ísť o prepojenie slovného vyjadrenia pre W. B. len vo vzťahu k listine kúpnej zmluvy, nie dohody, keď slovné vyjadrenie kúpna zmluva predchádza slovnému vyjadreniu pre W. B.. Ak súd vychádza z toho, že mu nezostalo nič iné, ako vychádzať z dokazovania listinami, potom jeho skutkový záver o tom, že vôľa predávajúcich bola odpredať členské práva žalobkyňi, a nie žalobkyňi a žalovanému 1/ je v priamom rozpore s vykonaným listinným dôkazom, a to obsahom dohody. Napokon je absolútne iracionálny záver súdu, že z dokazovania sa nepodarilo zistiť, či žalovaný 1/ podpísal dohodu po žalobkyňi s jej vedomím, alebo bez jej vedomia. Ak dohodu podpísal, musel ju zákonite od žalobkyne prevziať a žalobkyňa mu ju dobrovoľne odovzdať. V otázke nesprávneho

hodnotenia dôkazov poukazuje odvolateľ i na nesprávne skutkové závery súdu týkajúce sa platby za kúpu členských práv a povinností. Súd sa irelevantne zaoberal hodnotením dôkazov k tvrdeniam strán sporu o pôvode finančných prostriedkov. Skutočnosť, či bola uhradená cena za prevod a kým, a kto disponoval alebo mohol disponovať finančnými prostriedkami, v danom prípade nebola rozhodná, ani jej vyriešenie nemohlo nijako ovplyvniť posudzovanie neplatnosti právnych úkonov. Na žiadnom mieste žaloby žalobkyňa neuvádza, že kúpnu cenu za prevod členských práv a povinností zaplatila ona sama alebo zo svojich finančných prostriedkov. Po žalobe si žalovaný 1/ plní svoju povinnosť tvrdenia. Tvrdí, že cenu za prevod členských práv zaplatil on a že mal dostatok finančných vlastných prostriedkov, a že žalobkyňa v tom čase financiami nedisponovala. Na to reaguje žalobkyňa vyjadrením, ktorým popiera tvrdenie žalovaného 1/ o úhrade ceny za prevod, avšak nepredkladá a neoznačuje žiadne dôkazy. Súd vykonáva dokazovanie dožiadaním záznamu o bankovej operácii z banky. Aktívne vyhľadáva tento dôkaz, žalobkyňa je v tomto smere neaktívna. Žalovanému 1/ sa nakoniec podarilo získať záznam o bankovej operácii z iného spisu, trestného, do ktorého tento dôkaz doložila žalobkyňa. Keď prvostupňový súd zistil, že tento dôkaz predložila vyšetrovatelke žalobkyňa a súčasne konštatoval, že doklad bol vyšetrovatelke predložený v pozmenenej podobe, teda predložený v pozmenenej podobe žalobkyňou. Napokon súd hodnotí dôkaz arbitrárne aj preto, keď ak tvrdí, že doklad vykazuje známky pozmeňovania a s takto pozmeneným dokladom disponuje žalobkyňa, ktorá ho v trestnom konaní predkladá ako pravý, aj napriek takto zistenej hodnote dôkazu vyhodnocuje pozmeňujúce údaje v neprospech žalovaného 1/. Pokiaľ sa týka výroku III., tu odvolateľ dodáva, že súd správne uzavrel, že nájomná zmluva je neplatná, nakoľko odporuje zákonnému ustanoveniu podľa § 700 ods. 3 OZ. Nájomný vzťah žalobkyne k bytu by mohol vzniknúť výlučne za splnenia podmienok: 1. existencie vzniku členstva žalobkyne v Družstve na základe platného a účinného prevodu členstva v Družstve z dovtedajších členov Družstva manželov Q., nájomný vzťah automaticky nevzniká prevodom členstva v družstv, 2. existencie platného a účinného právneho titulu nájomnej zmluvy, čo preukázané v konaní nebolo. Odvolateľ tu poukázal na § 35 OZ. Na jednej strane žalobkyňa okolnosti správania sa, ktoré by mali byť jej prejavom vôle uzatvoriť novú nájomnú zmluvu so žalovaným 2/ netvrdila, z bytu je od roku 2010 odsťahovaná, byt neužívala ani v čase podania žaloby, ani doposiaľ a žalobu podáva až 10 rokov po uzavretí absolútne neplatnej nájomnej zmluvy. Navyše má za to, že neexistuje naliehavý právny záujem na takomto určení na strane žalobkyne, ako jednej zo základnej procesnej podmienky úspešnosti určovacej žaloby. Na takomto určení nemá naliehavý právny záujem žalobkyňa už len zo samej skutočnosti, že žalobu podáva 10 rokov po uzatvorení absolútne neplatnej nájomnej zmluvy, 5 rokov potom, čo opustila byt a sa z neho odsťahovala. Neistotu v právnom postavení žalobkyne nevytvára otázka popierania práva nájmu k bytu, pretože žalovaný 2/ nepopiera právo k nájmu bytu tomu subjektu, ktorý bude nad všetku pochybnosť určenia ako platný člen Družstva, ktorý má následne členské právo a žalovaný 2/ má povinnosť uzatvoriť navzájom nájomnú zmluvu platným prevodom členstva v družstve s právom nájmu bytu, nájomný vzťah nadobúdateľovi členstva automaticky nevzniká, potrebný je aj právny titul. Pokiaľ sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania, odvolateľ napáda jeho správnosť z dôvodu, že sa odvíja od úspechu/neúspechu strany sporu vo výrokoch II., III., IV., a keďže žalovaný 1/ napáda týmto odvolaním nesprávnosť výrokov II., III., keď je toho názoru, že i v týchto výrokoch mal súd žalobu zamietnuť, správnosť výroku V. bude závisieť od rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k výrokom II. a III. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedla, že má za to, že výrok II. je formulovaný správne, je dostatočne určitý a zrozumiteľný, pre správne určenie právneho postavenia žalobkyne vo vzťahu k bytovému družstvu, keďže aj v samotnom formulárovom znení dohody o prevode členských práv a povinností je priamo uvedené, že v príslušnom políčku zmluvy je potrebné označiť byt, ktorý sa prevádza, že pokiaľ ide len o prevod členstva, treba uviesť iba členské číslo, z čoho vyplýva, že nadobúdateľ v zmysle takejto dohody nadobúda členské práva a povinnosti ku konkrétnemu bytu. Pokiaľ by sme spochybnili obsah a právne účinky takejto dohody, ktorú bytové družstvo samo plne akceptuje pre vznik platného členstva, potom by bolo spochybnené právne postavenie všetkých členov bytového družstva, ktorí takýmto spôsobom nadobudli svoje členské práva a povinnosti v Družstve. Nadobúdateľ, teda aj vlastníč členských práv a povinností, sa zároveň stáva a je platným členom družstva, ktorému bola dohoda alebo zmluva predložená. Keďže žalobkyňa boli v predmetnom konaní priznané práva a povinnosti, ktoré jej priamo vyplývajú z právneho vzťahu, je tu daná aj jej aktívna ako aj pasívna vecná legitímácia. Súd sa správne vysporiadal s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko tým vyriešil právne postavenie žalobkyne ku konkrétnemu bytu vo vlastníctve žalovaného 2/, na ktorý si robil nárok aj žalovaný 1/. Niet iného účinného právneho

prostriedku ochrany jej práv, než jej podanie žaloby na určenie existencie práva, v tomto prípade členských práv a povinností k družstevnému bytu, ktoré sú spojené s členstvom v bytovom družstve. Žalobkyňa riadne a včas uplatnila prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Je to práve žalovaný 1/, ktorý súdu neustále navrhoval a predkladal ďalšie a ďalšie dôkazy, ako aj písomné vyjadrenia v priebehu celého konania, nehovoriac o tom, že prostriedky procesnej obrany a útoku v nemalej miere uplatnil až na poslednom pojednávaní. Závery súdu, ktoré vyvodil z vykonaného dokazovania sú logické, racionálne, nemožno ich považovať za arbitrárne. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť v napadnutých častiach priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 d) CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 14C/206/2016 je určenie, že žalovaný 1/ nie je členom Bytového družstva v Trnave, že žalobkyňa je jedinou vlastníčkou členských práv a povinností k 3-izbovému bytu č. XX na X. poschodí, na ulici Z. XXX/XX vo B., že žalobkyňa je jedinou nájomkyňou bytu a že žalovanému 1/ nepatrí bytová náhrada.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil, že jedinou vlastníčkou členských práv a povinností k 3-izbovému bytu č. XX na X. poschodí, na ulici Z. XXX/XX vo B. je žalobkyňa, určil, že jediným nájomcom tohto bytu je žalobkyňa a vo zvyšku žalobu zamietol, a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

8. K odvolacím dôvodom uvádza len nasledovné: Spoločné členstvo môže vzniknúť v zmysle čl. 7 stanov len manželom. Žalobkyňa a žalovaný 1/ však manželmi neboli. V danej veci nešlo len o prevod časti práv a povinností, pretože neboli splnené podmienky čl. 18 stanov, konkrétne ods.1 písm.c), z obsahu úkonu vyplýva, že išlo o prevod práv a povinností. Podľa čl. 17 stanov došlo k prevodu práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve, pričom nebol potrebný súhlas a podľa čl. 11 písm. f) a čl.29 ods. 2 písm. b) stanov vzniklo právo na uzavretie zmluvy o nájme bytu. Družstvu bola predložená tak dohoda ako aj kúpna zmluva. Všetky tvrdené skutočnosti ohľadne prevodu členských práv a povinností, teda uzatvárania dohody a kúpnej zmluvy súd prvej inštancie posúdil po vyhodnotení vykonaného dokazovania výsluchom svedkov a obsahom listinných dôkazov správne a svoje závery aj dostatočne odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožnil. Takisto sa plne stotožnil i so záverom ohľadne naliehavého právneho záujmu.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu a to voči žalovanému 1/. Pokiaľ sa týka žalovaného 2/, tak ten odvolacie konanie nevyvolal, rešpektoval rozsudok súdu prvej inštancie, žiadne trovy mu v odvolacom konaní nevznikli a v odvolacom konaní nebol neúspešný, preto mu s použitím čl.4 a § 255 ods.1 CSP súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 2/ nepriznal.

10. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).